

1989, 5. prosinec, od 11.00 hod., Praha. Zpráva o podílu Občanského fóra na vytvoření české vlády a o záměru delegovat první zástupce Občanského fóra a Verejnosti proti násiliu do federální vlády, kterou přednesl Václav Havel na zasedání akční skupiny Koordinačního centra Občanského fóra.

Václav Havel: [...] na čemž začala pracovat příslušná skupinka k tomu včera ustavená a že ale zároveň do těch jsoucích vlád určité lidi jakýmsi způsobem dáváme. S tím, že nejsou žádnými přímými delegáty nebo nejsou tam vysláni Občanským fórem, ale pouze s tou formulací, že se těší podpoře občanského fóra. Jsou to všelijací lidovci, socialisté, bezpartijní a podobně, z nichž některý jsme přímo ukecali, aby do těch vlád šli, a jiný tam šli nějakými jinými mechanismy přes ta ministerstva, co mají mít, nebo přes ty druhý strany. Ale máme jakýsi přehled, jak národní vláda v tomto okamžiku vypadá. Ona se ještě může každou chvíli změnit, teprve za sedm minut ji pan Pitra představuje České národní radě. Ale zatím, jak to vypadá, lze to tak o té vládě říct.

Budeme moci o ní říct, že je to krok vpřed od Adamcovy vlády, protože za prvé tam je stejnej počet komunistů jako nekomunistů; za druhé tam je několik osob, které se těší podpoře Občanského fóra, a i když stále nejsme jaksi plně spokojeni, tak přeci jenom můžeme říct, že pro tuto chvíli se nám to zdá býti krokem kupředu asi. Chcete-li konkrétnosti, tak Vláda má napsaný a řekne vám, kolik je tam komunistů, nekomunistů, kdo je kdo a tak dále. Vznikalo to během noci, za kabinetnost nemůžeme, ale prostě jinak to nešlo.

Teď je na pořadu dne Adamcova vláda. On chce, abych tam jel za ním, odkládám to, jak můžu, až na třetí hodinu. Dal jsem podmínku, že jediné s delegací, že nebudu [jednat] mezi čtyřma očima, protože on chtěl mezi čtyřma očima, tak aspoň tohle jsme udělali. Do tří hodin bysme měli zase jakési buněčné jádro budoucí lepší vlády, jakousi naši takovou dobrou reprezentaci tam mít; nevystřílet sice všechny trumfy, ale kohosi tam mít, čímž by se zajišťovala kontinuita moci. Prý to tak chce veřejnost, je to prý z jejího tlaku, proto to tedy děláme, ale děláme to jaksi »kabinetně«, protože s těma ministrama - jestli to vezmou nebo nevezmou - se nelze domlouvat na nějakém shromáždění. To jsou většinou lidé naprosto vyjevení, kteří se před hodinou dozvěděli, že mají bejt ministry. Celý život je nic takovýho nenapadlo, že jo. A chce to jistou citlivost, která budí dojem kabinetnosti.

Teď jsme měli zase - a proto jsme přišli pozdě na tuhle akční skupinu - v uvozovkách kabinetní jednání krizového štábu s ekonomy v čele s Valtrem Komárkem a doladili jsme všelijaký [věci], co byly. Je to jedna parta, oni patřej k Občanskému fóru. Už se nedělíme na vy a my a Komárek bude zpacifikován tak, aby nejel po nějaké vlastní, příliš nápadné nebo příliš divoké linii. A jsou nám naprosto plně k dispozici, dodají nám dokonce typy pro ty buněčné jádra budoucí vlády v tý Adamcově prozatímní. Domluvili jsme, že by v tý budoucí vládě už byli přítomni naplno s Komárkem jako místopředsedou vlády, protože teprve ta budoucí bude dávat dohromady ekonomiku. Ale i tohle by mělo být do jistý míry důvěrný. Nejsou tady nějaký lidi navíc? A s nějakým mladým, dynamickým, politickým člověkem v čele, typu toho Sachra třeba z tý strany lidový, nebo tak. To je bezvadnej chlápek ten novej ústřední tajemník.

No. Tak to zatím vypadá. Všechno může být za minutu jinak a co bude pozejtří, nevíme. A

Adamec má jakési věci z Moskvy a chce nás nějak postrašit. No prostě je to spleť a nechci tím vším zdržovat, ale jsem připraven [na] jakékoli otázky odpovědět, máte-li pocit, že jednáme příliš kabinetně. Říkám-li my, tak tím myslím ten krizový štáb plus další, kteří se kolem něj motají. Zdálo se mně, že ty naše organismy, ty naše grémia nějak bobtnají. Něco má deset lidí, druhý den šedesát a třetí den dvě stě a vyprodukuje to ze sebe něco menšího a operativního a to za dva dny zase nabobtná a tak to jde do nekonečna. A tady je bezvadný, že ty místnosti všechny mají svůj omezený počet sedadel, takže akční komise nemůže mít víc jak pětadvacet členů, který se mohou vyměňovat pochopitelně každý den různě. A budou tam přicházet lidé se zprávami a odcházet. A tohle je plénum, má šedesát míst, což je bezvadné -

Radim Palouš: To není plénum!

Václav Havel: Cože?

Radim Palouš: To je akční komise, která má dvacet lidí.

Václav Havel: Já nemluvím o přítomných lidech, ale o sálech. Tento sál má šedesát míst a plénum teda nemůže mít víc než šedesát členů, že ano. Krizový štáb má osm míst. Navrhuji, aby měl vždycky jen pět členů, každý den jinejch třeba, s tím, že ta »páteř« bude v něm nějak přítomná a ty tři křesla jsou pro ty, co tam budou přicházet a odcházet, ať už to je Valtr Komárek anebo kdokoli z vás, který tam budete nosit zprávy anebo dohadovat ty nebo ony věci. No, to je asi tak sukus toho, co v tuto chvíli vím, a jsem připraven odpovědět na jakýkoliv dotaz, kde to zkonkretizuju, že ano.

V diskusi se akční skupina zabývala hodnocením složení nové vlády ČSR, s níž přítomné seznámil Vladimír Hanzel. Asi od 11.45 se diskuse zúčastnil ústřední tajemník ČSL Richard Sacher, který přišel seznámit Koordinační centrum OF s postojem vedení lidové strany k české vládě.